

3/2021

ČTVRTLETNÍK OBCE LUŽICE

Vesnice Jihomoravského kraje roku 2009

DĚKUJEME

všem lidem dobré vůle,
všem dobrovolníkům,
pomocníkům, dárcům,
děkujeme hasičům, policistům,
zdravotníkům,
příslušníkům armády,
neziskovým organizacím,
děkujeme Jihomoravskému kraji...

INDIÁNSKÉ LÉTO

ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

foto: Petra Lorencová

Z OBSAHU

Aktuálně z radnice3

Zdravotní středisko
O Lužickém krizovém infocentru
Senátorka Ing. Bc. Anna Hubáčková
Právníké okénko
Představujeme se – Mgr. Jiří Hubačka
Knihovna

Sociální služby13

Dům s pečovatelskou službou

My všichni školou povinní14

Organizace školního roku
Informace z MŠ

Kultura16

Ohlédnutí za létem
Indiánské odpoledne
Rozloučení s prázdninami
Den kopce

Spolky24

Starý kvartýr v době covidové
a tornádové
Hudba je lék
Skauské léto

Historie29

Epidemie cholery

Příroda – ekologie30

Zeleň po tornádu
Šedé kontejnery
Oznámení

Region Podluží

a MAS Jižní Slovácko32

Značku „SLOVÁCKO regionální
produkt“ získalo prvních deset držitelů

Sport33

SRTG Podluží
Hala Lužice

Glosy pana starosty36

Okénko Joži Trefy37

Poděkování39

Společenská kronika39

Inzerce40

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

dlouho jsem si nebyl jist, zda mám úvodní slovo tohoto vydání zpravidla věnovat tornádu. Už o něm bylo řečeno mnohé, mnohé bylo také napsáno, odvysíláno atd. Přece jenom jsem se však pro tornádové téma nakonec rozhodnul ve snaze provést určité shrnutí a rekapitulaci.

Čtvrtek 24. června 2021 se stal dnem, který bude zapsán do historie naší obce výrazným písmem. Bohužel písmem černým, písmem, za kterým se budou skrývat trosky, spoušť, lidské tragédie, smutek, šok... Tornádo, které jsme doposud znali z filmů a televize, prošlo částí Podluží včetně Lužic a rozdělilo naše životy na období před ním a po něm.

foto: Michal Oliva

První dny po tornádu budou navždy spojeny s obrovským úsilím a nasazením hasičů, policistů, zdravotníků, dobrovolníků, samotných majitelů zasažených nemovitostí, jejich rodinných příslušníků, přátel, známých, kteří se podíleli na odklizení ruin, trosk a zbytků, které bylo nezbytné odvézt a zlikvidovat.

foto: Petra Lorencová

foto: Petra Lorencová

Tím se obnažil a vyjevil skutečný rozsah škod a postižení, tím se ukázala skutečná síla přírodního živlu a následky s tím spojené. Tyto práce trvaly přibližně měsíc, hlavní roli při nich hráli hasiči, kteří záchranným a likvidačním pracím veleli. V obci v těch dnech pracovala těžká technika, zdemolovalo se celkem 7 rodinných domů, budova zdravotního střediska, bytový dům v jeho sousedství, k zemi šlo i několik rekreačních a zahradních domků. Pás naší obce od Moravských naftových dolů přes část ulice Velkomoravská, Důlní, Kratiny, Lužák a Ploštiny se pokryl modrými a zelenými plachtami a ty jasně dokládaly, kde tornádo ničilo a bouralo. Byl to smutný pohled.

Tato fáze prací byla spojena s nebyvalou vlnou solidarity, pomoci, účasti, vzájemné blízkosti. Pomoc přicházela jak od samotných obyvatel Lužic, tak z celé republiky a měla různou podobu – od práce s lopatou, motorovou pilou a jiným nářadím přímo na konkrétním místě až po finanční a materiální dary, které přicházely jak samotným občanům, tak obci, která je následně přerozdělovala. Tato fáze byla zcela nepochybně do-

provázena také celou řadou chyb, zmatků, nervozitou, únavou – fyzickou i psychickou...

Přesto jsem přesvědčen, že jsme tato období zvládli, že jsme se nedopustili systémových či koncepčních chyb, že jsme obstáli komunikačně i mediálně, že jsme uměli rozhodnout a určit priority, že jsme zvládli vzájemnou kooperaci s jednotkami integrovaného záchranného systému atd. Chtěl bych využít této příležitosti a poděkovat skutečně a upřímně a od srdce všem, kteří přiložili ruku k dílu a v této kritické situaci věděli a pochopili, kde je jejich místo a kde budou platní. Byly jich stovky a bylo povzbudivé sledovat, s jakým úsilím, nasazením, ochotou, vůlí a trpělivostí se pustili do boje s následky řádění přírodního živlu. DĚKUJI!

Přibližně v polovině prázdnin začala etapa nová, etapa obnovy poničených nemovitostí, domů, zahrad, vinohradů... Etapa více individualizovaná, etapa méně přehledná, etapa méně o pomoci a solidaritě a více o penězích, honbě za nedostatkovým materiálem a za řemeslníky. Musela z logiky věci přijít, přišla a vyjevila i to horší a temnější z lidské povahy.

Podle míry poškození se daří postupně nemovitosti opravovat a uvádět do obyvatelného stavu. Tu více, tu méně, ale práce evidentně pokračují. K postiženým majitelům postupně přicházely a přicházejí finanční prostředky od neziskových organizací, pojišťoven, obce, státu... Finance by tak neměly být rozhodující překážkou při obnově poničených nemovitostí, byť připouštím, že i takové případy existují. Přejí všem majitelům zasažených nemovitostí, ať se jim dílo jejich obnovy a uvedení do provozuschopného a obyvatelného stavu daří.

Podobné úsilí musí vyvíjet i naše obec a její orgány. I obec má své ztráty, má demolované objekty, má poničenou rozsáhlou část zeleně... Řada rozhodnutí již padla, některé práce se již rozběhly, jiné se intenzivně připravují. O zdravotním středisku se dočtete na jiném místě zpravodaje, rozjely se práce na obnově a opravě veřejného osvětlení a rozhlasu, v těchto dnech začínají první práce na definitivní úpravě sokolského hřiště v centru obce (budování retence dešťových vod), které pak budou pokračovat do poloviny příštího roku stavbou nového oplocení, úpravou povrchů hřišť, dosadbou zeleně... A byť to s tornádem úplně nesouvisí, chceme ještě letos zahájit přístavbu kuchyně u mateřské školy s následným rozšířením její kapacity o jednu kompletní třídu. Práce by měly trvat přibližně rok a na podzim příštího roku by měly být hotovy.

Projekčně se připravuje nemálo dalších záměrů, z nichž některé v plánu byly – rekonstrukce školních budov včetně družiny, zázemí a skladové prostory pro společnost LUTES s.r.o., odbahnění rybníka Lužák... Jiné vyplynuly z potornádové reality – restaurace Lužák, služebna obecní policie, obnova zeleně a obecních lesů, obecní mobiliář...

Postupnou každodenní drobnou prací bychom se měli dostat do běžného režimu, tolik potřebného pro naše normální životy a naše konání. Potřebujeme to všichni, potřebuje to i naše obec jako celek. Ona drobná práce by se také mohla stát způsobem, jak vytěšňovat z myslí tornádový šok, byť se to možná nikdy nepodaří úplně.

Vážení spoluobčané, procházíme jako lužická pospolitost velkou zkouškou. Zkouškou, na kterou nebyl a nemohl být nikdo z nás připraven. Ona zkouška

nekončí, bude trvat ještě měsíce, ne-li roky. Je nezbytné, abychom obstáli, abychom nároky na nás kladené unesli a se ctí z této nelehké zkoušky vyšli. Může se nám to podařit, můžeme z ní vyjít jako celek posílnění a stmelení. Čeká nás na této cestě ještě nemálo nástrah a nebezpečí. Skrytých, nenápadných, o to však zákeřnějších. Buďme obezřetní, buďme rozumní, buďme trpěliví. Práce na obnově obce teprve začínají, čeká nás dlouhá a nelehká cesta. Můžeme obstát, můžeme to zvládnout, můžeme ale

také mnohé pokazit a zkomplikovat. Záleží skutečně na každém z nás. Na obyvatelích tornádem zasažených i na těch, kteří měli to štěstí a byli důsledků tornáda ušetřeni. Jsme jedna pospolitost, jedna obec.

Pamatujme na tři pruty Svatoplukovy. Jen jako celek byly nezlomné. Buďme oním pevným a silným celkem. Dokažme to!

S přáním pevné vůle, zdraví, odvahy, trpělivosti a velkorysosti

Tomáš Klásek
starosta

Aktuálně z radnice

ZDRAVOTNÍ STŘEDISKO LUŽICE – ZÁŘÍ 2021 – MNOHÉ JE JINAK

Článek „Zdravotní středisko Lužice“, který následuje po tomto úvodním vysvětlení, byl psán na přelomu května a června t. r. jako úvodník pro Lužický zpravodaj č. 2, který vzhledem k okolnostem v tištěné podobě na konci června nevyšel a byl k dispozici pouze v podobě elektronické. Jeho obsah odpovídá tehdejší realitě, zastupitelstvo 24. června několik desítek minut před tornádem problematiku výstavby a financování střediska skutečně intenzivně projednávalo, rozhodlo na základě finanční výhodnosti (nejnižší cenová nabídka) o vítězi veřejné zakázky (Stavební firma PLUS s.r.o., Hodonín) a nic nebránilo tomu, aby se do cca tří týdnů stavba zahájila.

Je 24. červen 2021, cca 19.30 hod., Lužice. A mnohé je jinak! Tornádo během pár desítek sekund převrací životy mnoha z nás, mnoha rodin i celé obce. Včerejší jistoty, plány a záměry končí v troskách a rozvalinách našich domů a ulic. Neplatí to však pro náš záměr výstavby nového zdravotního střediska, byť se dostává do nových souvislostí. O nich pojednává navazující článek „Co s výstavbou zdravotního střediska udělalo tornádo?“.

ZDRAVOTNÍ STŘEDISKO LUŽICE

Vážení spoluobčané, jednou z výzev, před kterou stávající zastupitelstvo obce stojí, je výstavba nového zdravotního střediska, a to s myšlenkou, aby do konce funkčního období bylo středisko vybudováno, zkolaudováno a předáno k užívání lékařům. Čas pro učinění všech těchto kroků je dán říjnem 2022, kdy budou komunální volby a stávající orgány

obce budou bilancovat své čtyřleté období a předávat řízení obce svým následovníkům a novým zastupitelům.

Orgány obce se věnují problematice zdravotního střediska v podstatě od samého počátku své činnosti a učinily v dané věci několik zásadních a logických kroků. Zkusme si je zrekapitulovat.

Možná si ještě pamatujete dobu,

kdy několik měsíců v roce 2018 visel na objektu společnosti Montpetrol v centru obce plakát nabízející nemovitosti k prodeji. Hned na prvním pracovním jednání nového zastupitelstva v prosinci 2018 byli starosta a místostarosta pověřeni jednáním s majiteli předmětných nemovitostí ohledně zájmu obce Lužice tyto nemovitosti odkoupit, a to právě se záměrem výstavby

nového zdravotního střediska. Následné jednání zastupitelstva v únoru 2019 rozhodlo o dalších krocích, konkrétně o definitivním zájmu obce dané nemovitosti zakoupit, o jednání s bankami o úvěru do maximální výše 7 mil. Kč pro tyto účely a v neposlední řadě pak o zpracování jednoduchých studií nového zdravotního střediska.

Zásadní v této věci pak bylo jednání zastupitelstva z dubna 2019, které rozhodlo definitivně o koupi celého areálu, o přijetí úvěru ve výši 7 mil. Kč a o využití areálu prioritně pro výstavbu lékařských ordinací. Zároveň definitivně ukončilo projekční práce na rekonstrukci stávajícího zdravotního střediska v sousedství průmyslového areálu, které počítaly i s vytvořením denního stacionáře pro cca 6 osob. Tímto rozhodnutím byla završena 1. etapa celého záměru.

Je nutné uvést důvody, které vedly k rozhodnutí postavit nové zdravotní středisko na jiném místě v obci.

Vycházím z toho, že pro třítisícovou obec s dvěma výraznými firmami je základní síť zdravotnických ordinací nezbytná a patří k základní občanské vybavenosti. Situování střediska uprostřed průmyslové části obce na jednom z jejích okrajů nebylo příliš šťastné, odtud pramení úvahy posunout středisko do centrální části obce s dobrou dopravní dostupností a s napojením takového zařízení na veškerou technickou a dopravní infrastrukturu. Všechny tyto předpoklady areál Montpetrol splňoval. Záměrem výstavby nového střediska tak říkájíc na „zelené louce“ jsme se zároveň vyhnuli souběhu provozu stávajících lékařských ordinací a kompletní rekonstrukce objektu včetně výstavby výtahu, výměny všech vnitřních rozvodů, zateplení objektu atd. Netvrdím, že by to bylo nepro-

ditelné, ale přineslo by to nemálo provozních komplikací, omezení, nervozity a zmatků. Navíc každá rekonstrukce přináší řadu nepředvídaných víceprací a vícenákladů a středisko by dál bylo situováno v okrajové části obce v sousedství velkých výrobních podniků. Z průběžných rozhovorů s řadou z vás jsem nabyl pevného dojmu, že výstavba nových ordinací odpovídajících dnešním standardům v širším centru obce byla přijata s pochopením a nová lokalizace se vám jeví lepší a výhodnější. Tyto názory mě těší a posilují.

Druhou etapu celého záměru tvořily dva kroky technického a projekčního charakteru. Prvním z nich byla změna územního plánu obce, která by na předemtných pozemcích tento záměr umožnila. Využití těchto, již obecních, pozemků bylo nově předefinováno na plochy občanského vybavení – veřejná vybavenost a služby. Změna územního plánu pak byla zastupitelstvem obce odsouhlasena v listopadu minulého roku. Nezbytné bylo vstoupit v jednání se stávajícími lékaři, seznámit je s celým záměrem, znát na něj jejich názor včetně toho, zda bude z jejich strany o ordinaci zájem, a znát jejich aktuální potřeby a nezbytné standardy pro nové ordinace. Záměr se u lékařů setkal s pochopením a byl přijat veskrze kladně. To byl další důležitý moment v celém scénáři.

Po jednáních v orgánech obce bylo rozhodnuto, že oslovíme tři vybrané projekční kanceláře s požadavkem na vypracování jednoduchých studií nového zdravotního střediska. K tomu došlo na přelomu let 2019 a 2020. Finální vyhodnocení a výběr byl proveden na jednání zastupitelstva v únoru 2020. Tomu předcházelo pracovní jednání zastupitelstva, při němž měli možnost všichni tři oslovení zpracovatelé

svou koncepci a záměr vysvětlit, obhájit a zodpovědět otázky zastupitelů. Každá varianta vycházela z konkrétního zadání obce, každá k němu přistupovala jiným způsobem, každá měla své silné i méně výrazné stránky. Zvolená varianta společnosti PROST Hodonín s.r.o. nejlépe vyhovovala požadavkům obce, splňovala provozní potřeby včetně architektonického pojetí, které vhodně zapadalo do stávající zástavby. Tímto rozhodnutím jsme pak vstoupili do třetí etapy přípravy celého záměru. V této fázi byla uzavřena smlouva o dílo s projekční kanceláří na zpracování projektové dokumentace pro stavební povolení, ve fázi rozpracovanosti projektů proběhla konzultační schůzka mezi zástupci obce, projektantů a lékařů. Dokončený projekt byl předán na hodonínský stavební úřad s žádostí o stavební povolení, k jehož vydání došlo v květnu t. r., dle smlouvy pak byl zpracován i další stupeň projektové dokumentace, a to dokumentace pro provádění stavby. Tato podrobná dokumentace se stala podkladem pro vypsání veřejné zakázky, k čemuž došlo na přelomu dubna a května. V době vydání zpravodaje č. 2/2021 by měla být veřejná zakázka vyhodnocena a ukončena.

Tolik minulost a příprava celého záměru.

Před námi je etapa závěrečná, spočívající v samotné výstavbě, kolaudaci stavby, jejím předání a zprovoznění. Kardinální otázkou zůstává financování celé investice, jelikož na záměry tohoto typu nelze čerpat žádné dotace. Nezbývá než využít vlastní zdroje obce dané přebytky z minulých let, investiční úvěr i finanční prostředky z prodeje některých zbytných nemovitostí obce. O tom všem bude jednat červnové zastupitelstvo.

Vážení spoluobčané,

covidový čas 2020–2021 jasně ukázal a posunul význam zdravotnictví, služeb našich lékařů a sester. Je nepochybné, že zachování či případné rozšíření zdravotnických služeb v naší obci je nezbytné, žádoucí a potřebné. Pro každého z nás, naše známé, sousedy a potomky. A vzhledem ke stárnutí obyvatelstva bude význam zdravotnictví zcela určitě stoupat. Proto si dovoluji tvrdit, že rozhodnutí zastupitelstva o výstavbě nových ordinací je správné, odpovědné a perspektivní. Z rozhovorů s lékaři vím, že do stávajících ordinací nemohou najít případnou náhradu

a ochuzení zdravotnických služeb v obci by byl krok zpět. A ten myslím nikdo z nás nechce. Proto se nebojím využít pro tuto investici nový úvěr (banky v tom nevidí žádný problém a obec hodnotí ekonomicky jako zdravou a stabilní), proto se nebojím přistoupit k prodeji některých nepotřebných nemovitostí obce, které leží v nerozvojových lokalitách, a takto získané finanční prostředky vložit do jiného, nového a pro obec a její občany potřebného, nemovitého majetku, který v tomto případě bude mít podobu nového zdravotního střediska, nových ordinací a bude nám každodenně k dispozici.

Vážení spoluobčané,

z uvedeného je myslím patrné, že na tomto investičním záměru byl odveden v orgánech obce kus zodpovědné a srozumitelné práce, byť to hlavní je ještě před námi. Zároveň věřím, že vysoutěžená cena z veřejné zakázky nám umožní záměr okamžitě zahájit. Věřím ve vaše pochopení.

S přáním pevného zdraví, fyzického i duševního

*Tomáš Klásek
starosta*

CO S VÝSTAVBOU ZDRAVOTNÍHO STŘEDISKA UDĚLALO TORNÁDO?

Stručně by se dalo odpovědět, že NIC!

Rozvedme ono NIC a uveďme nové souvislosti se stavbou ordinací spojené.

Ti z vás, kteří chodí kolem staveniště nových ordinací, vidí, že je stavba v plném proudu a její první části už je možno spatřit i přes plot, který staveniště obklopuje. A to je nepochybně dobrá zpráva. Zvláště uvědomíme-li si, že staré středisko bylo ze statických důvodů prvním objektem v obci, který musel být zdemolován. Stalo se tak hned v prvním týdnu po tornádu, demolici provedli příslušníci hasičského záchranného systému, a objekt tak zmizel z povrchu zemského. Některé věci se podařilo z objektu vyvézt a vystěhovat, řada z nich však vzala za své při demoličních pracích. Bohužel se to týká v mnoha případech i nákladného vybavení lékařských ordinací. Tornádo si nevybíralo. Obci se podařilo zachránit pár drobností z bývalé ubytovny a podstatnou část věcí

Zahájení výstavby Domu zdraví

foto: Petra Lorencová

ze skladu, kde byly uloženy předměty z muzejních sbírek obce. Ty se nyní nacházejí v přízemí budovy po Montpetrolu.

Symbolicky měsíc po tornádu byla v sobotu dopoledne 24. července stavba střediska zahájena. Stalo se tak za pozornosti médií a za účasti rozhodujících aktérů

celé stavby. Přítomni byli i zástupci lékařského stavu.

Stavba v tomto okamžiku nabírala dobré tempo, zatím ji nedoprovázejí žádné komplikace, je nastaven režim pravidelných střeďechých kontrolních dnů. Vše tak směřuje k tomu, aby do začátku zimy byla hrubá stavba hotova

Výstavba Domu zdraví

foto: Petra Lorencová

a v zimních měsících se mohlo pracovat na vnitřních instalacích a rozvodech. Při těchto předpokladech je evidentní, že termín dokončení stavby (září 2022) je reálný a splnitelný. Tornádo zcela vyvrátilo a překopalo naše úvahy o financování celé stavby. Úvahy o úvěru, prodeji některých obecních nemovitostí atd. vzaly za své. Náklady celé stavby (cca 43,5 mil. Kč) budou pokryty z části výnosu veřejné sbírky, která byla zřízena pro účely obnovy majetku

zničeného tornádem. Řada dárců svůj finanční dar přímo na stavbu zdravotního střediska účelově směřovala, řada dárců přislíbila pomoc lékařům, máme přísliby i na zajištění vybavení společných prostor nábytkem a potřebným zařízením. Všem dárcům patří upřímné díky za jejich bezprostřední pomoc, štědrost a solidaritu. I s jejich pomocí nezůstanou Lužice bez zdravotnických služeb.

Komplikovaný, nelogický a překvapivý je dosavadní přístup státu

k pomoci obcím zasaženým tornádem. Přísliby z úst ministrů, které provázely první dny po tornádu, berou v těchto dnech za své a po posledních jednáních se zástupci Ministerstva pro místní rozvoj se může nakrásně stát, že na stavbu nových ordinací, byť jsme o ty stávající vlivem vyšší moci úplně přišli, nedostaneme ani korunu. Proto bych bral informace o miliardách ze státu směřujících do našeho regionu s velkou opatrností a obezřetností. Nechci nyní o výsledku spekulovat, žádost o dotace určitě podáme, ale jak dopadneme, se teprve uvidí. O naší snaze a jejím úspěchu či neúspěchu budete samozřejmě informováni.

A na závěr dvě maličkosti. Celá budova ponese název „Dům zdraví“, a tak si na něj postupně zvykejme, byť vím, že ono zavedené označení „zdravotní středisko“ má mnoho z nás zaryto pod kůží. Druhou maličkostí je pak to, že do prostoru u Domu zdraví by měla být instalována socha (skulptura), jež bude připomínkou události z 24. června letošního roku. Nový Dům zdraví se tak stane výrazným a viditelným symbolem Lužic překonávajících následky přírodní katastrofy. Podaří se to. A věřím, že ne pouze v případě zdravotního střediska. Pardon. Domu zdraví!

Pevné zdraví, vážení spoluobčané. A dobrou mysl!

Tomáš Klásek
starosta

O LUŽICKÉM KRIZOVÉM INFOCENTRU

Když mi z obce volali, jestli bych mohla přijít pomoci s organizací dobrovolníků, neváhala jsem samozřejmě ani minutu a v sobotu ráno se objevila před naší Sokolovnou. Pod čerstvě postaveným bílým stánkem jsme se potkali s Matějem Motýčkou. Prvním průvodcem a nedocenitelným rádčem v nevědní situaci nám byla parta z pražské kriminálky – skvělí lidé, kteří mají s krizovými situacemi zkušenosti. Když zjistili, co se stalo, sbalili se jako dobrovolníci a přijeli pomoci. Na počátku mi přišlo neskutečné, že se z minuty na minutu rozhodli a přes celou republiku přišli nezištně pomoci. To jsem ještě netušila, co nás v následujících dnech a týdnech čeká.

Oficiálně jsme měli na starosti organizaci dobrovolníků, kterých první víkend přijely zástupy (čísla samozřejmě nejsou přesná, ale k tisícovce rozhodně daleko nebylo). Ještě teď mi naskakuje husí kůže, když vzpomínám, jak přijížděly skupiny kamarádů či kolegů, rodiny, party dobrovolných hasičů i spousty jednotlivců. Zdálo se, že proudy přicházejících nemají konce. Často jmenovali dědinky a města, která bych ani na mapě nedokázala najít. Mnoho z nich přijelo ze západních Čech, ze Šumavy, z Ostravska, ale také ze Slovenska. „Viete,“ prohodil jeden pán, který se k nám přišel nahlásit, „ja som tu bol poslednýkrát v '97, keď tu bolo všetko zatopené. Včera kukám v telke, čo sa stalo, tak som tu zas. Po 24 rokoch...“

Po pár dnech začali chodit k našemu stánku i lužičtí. Najednou jsme se stali doslova hromosvodem dotazů, požadavků i emocí a příběhů. Jako „první na ráně“ jsme seděli v srdci krizového centra,

které se v Lužicích v pomyslném trojúhelníku úřad – Sokolovna – škola utvořilo. A tak se náš dobrovolnický stánek pomalu, ale jistě přetvořil v jakési „infocentrum“ nejen pro dobrovolníky, ale také pro občany. Začali jsme navíc komunikovat i s ostatními krizovými centry, ve spolupráci s úřadem zřídili lužickou telefonní linku, shromažďovali jsme databázi kontaktů na řemeslníky, těžkou techniku a jiné dobrovolníky. Práce bylo víc než dost, denně jsme ke stánku přicházeli před půl sedmou ranní a „zavírali“ kolem šesté, reálně jsme se však dřív než před osmou domů nedostali. Kafe nás doprovázelo od rána do večera, a když jsme mezi hovory stihli sežvýkat kus bagety, byla to výhra dne.

Velice rychle jsme s Matějem zjistili, že ve dvou se náš stánek stíhat nedá. Naštěstí se našla řada lidí, kteří byli ochotni přidat ruku k dílu. **Obrovské DĚKUJI proto patří také (v abecedním pořadí) Kristýně Bravencové, Peti Čevelové (Dostálové), Verči Doricové, Nelly Gruberové, Zoe Hrubošové, Evči a Matěji Ištvánkovým, Ivči Lackové, Báře Maradové (Nesvadbové), Lucce Maradové a Verči Maradové, Lucce Novákové, Lence Pitzingerové a paní Věrce z Veselí nad Moravou,** která do Lužic téměř denně dojížděla a po 25leté praxi v callcentru naprosto bravurně zvládala nápor telefonátů na naší „krizové lince“ (a věřte, že denně jich bývalo i ke třem stovkám). Všichni nejen „stáli na stánku“ a komunikovali s dobrovolníky a občany, ale také sháněli a obvolávali potřebné kontakty, pomáhali rozvážet svačiny, vody, pracovní pomůcky či informační letáky. Většina z jmenovaných

jsou maminky na rodičovské a ne vždy bylo jednoduché dítka někam „udat“. Velký dík proto patří také všem babičkám, tetám a kamarádkám, které se z hodiny na hodinu staly chůvami, aby náš stánek mohl plně fungovat.

Denně jsme byli schopni spárovat desítky požadavků ze stran občanů, od pomoci dobrovolníků přes řemeslníky, materiální pomoc, možnosti ubytování a dětských táborů až po pomoc ze strany hasičů či těžké techniky. Ne vždy šlo všechno lehce a ne vždy se vše povedlo hned, přeci jen nás potkala situace, se kterou nikdo neměl zkušenosti. O to víc nás mrzelo, když nejvíce kritizovali ti, kteří si naši práci nevyzkoušeli a nepřišli se ani zeptat, jestli není potřeba pomoci. Každý vyřešený problém a každé malé díky byly obrovskou hnací silou, díky které jsme se příští ráno opět sešli pod bílým stánkem. A nutno podotknout, že dobrý pocit byl naším jediným motorem – každý z nás pomáhal jako dobrovolník a bez nároku na jakoukoliv odměnu.

Po třech týdnech fungování jsme už měli perfektně zaběhnutý režim a řekla bych, že se z nás stal skvělý tým. V tu chvíli však už bylo jasné, že nastává čas náš stánek pomalu začít balit. Dobrovolníci jezdili minimálně a první, tedy nejkrizovější, vlna byla za námi, velká část komunikace se přesunula na sociální síť a na úřad. S radostí i smutkem jsme rozpustili náš tým a myslím, že se všichni shodneme, že ty tři týdny nám daly neskutečně moc – doufejme ale, že nám nabytých zkušeností už nikdy nebude potřeba.

Tereza Hemzová
členka redakční rady

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR TORNÁDO ANEB POMOC RODIČŮM DĚTÍ Z OBCÍ POSTIŽENÝCH TORNÁDEM

Červnové tornádo za sebou zanechalo obrovskou spoušť. Tato nešťastná událost s sebou přinesla silnou vlnu solidarity lidí nejen z celé republiky, ale i ze zahraničí. S odklizením škod v postižené oblasti pomáhalo tisíce dobrovolníků. Děkuji Vám všem, kteří jste se jakkoli zapojili do pomoci. Nesmíme si toho cenit.

Já jsem své síly soustředila primárně na pomoc rodinám s dětmi z postižené oblasti. Tornádo v obcích poškodilo mateřské i základní školy. Blížil se začátek prázdnin a mnoho rodin najednou muselo řešit opravy či demolice svých domů a plány na prázdninové radovánky s dětmi musely jít stranou. Naopak děti se motaly na staveništích, což pro ně bylo nebezpečné, a mnohdy je neměl vůbec kdo hlídat.

Ve spolupráci s metodičkou prevence Mgr. Alenou Vlkovou a s podporou starostů Regionu Podluží a Mikroregionu Hodonínsko jsem pomohla zrealizovat projekt letního příměstského tábora Tornádo pro děti z postižené oblasti. Rodiče měli možnost, zcela zdarma, využít tábora libovolně dle svých potřeb v průběhu celých letních prázdnin. Děti ve věku prvního stupně byly sváženy školním autobusem z Lužic, Mikulčic, Hrušek a Moravské Nové Vsi do základny tábora, který první půlku prázdnin hostil areál ZŠ Prušánky a následně ZŠ Lanžhot. Tábora během prázdnin využilo téměř 100 dětí v různých intervalech. O děti se starali dobrovolníci z řad pedagogických pracovníků z okolí. Pro děti jsme zajistili nejen pestrý program

v místě konání, ale také každý týden zážitkový výlet. Rodičům se podařilo odlehčit tím, že měli možnost celodenního hlídání až do večerních hodin během skoro celých prázdnin.

Stejně tak byla pomoc soustředěna i na děti z mateřských školek, kterým byl zajištěn náhradní prázdninový provoz v MŠ Prušánky a MŠ Dolní Bojanovice. Pro děti jsme zajistili svoz školním autobusem a financovali stravu.

Tímto děkuji starostům, vedení obcí a škol v Prušánkách, Lanžhotě a Dolních Bojanovicích za velmi vstřícné a rychlé jednání o využití jejich budov pro tábor a školky.

V hodonínské Bažantnici smetlo tornádo zázemí skautského městečka a atletického areálu U Červených domků. Podařilo se mi zajistit finanční příspěvek na příměstský tábor Liščátek, na náhradní prostory pro letní tábor romských dětí a také na soustředění hodonínských atletů, kteří museli rovněž přesunout své letní aktivity do náhradních prostor.

Než se dá život v postižené oblasti zpět do normálu, bude pomoc ještě dlouho potřeba. Jsem moc ráda, že se nám podařilo zrealizovat právě tyto projekty a že jsme mohli dětem alespoň trochu zlepšit prázdniny a rodičům ulevit od části starostí.

*Ing. Bc. Anna Hubáčková
senátorka za Hodonínsko*

NAŠE PRÁVNÍ OKÉNKO Obecně o pojištění a pojistné události

Neštěstí nechodí po horách, ale po lidech.

Na úvod bych chtěl všem našim tornádem postiženým občanům sdělit, že se všemi silně a hluboce soucítím a držím palce, ať se škody na jejich majetku i na duši podaří odstranit a napravit co nejdříve. Od 1. ledna 2014 je pojištění nově upraveno v občanském zákoníku. Dříve to bylo upraveno v zákonu o pojistné smlouvě. Radit nyní našemu čtenáři, aby smlouvy k pojištění svých nemovitostí vyhledal a oprávil z nich letitý prach, považuji za zbytečné, už s ohledem na nedávné události. Nejsem odborník na pojistky ani pojistné události, ale o několik rad a informací bych se chtěl nyní s vámi podělit. Občanský zákoník upravuje problematiku pojištění v § 2578 a následujících. Definice pojistné smlouvy zní asi takto: „Pojistnou smlouvou se po-

jistitel zavazuje vůči pojištníkovu poskytnout jemu nebo třetí osobě pojistné plnění, nastane-li nahodilá událost krytá pojištěním (pojistná událost), a pojištník se zavazuje zaplatit pojištníci pojistné.“ V pojistné smlouvě se upravují vztahy mezi účastníky pojištění, které právě mezi těmito účastníky vznikly. V tomto případě platí zásada písemnosti nade vše! Co máte na papíře, to platí. A co není, je třeba upravit (číslovaným) dodatkem nebo novou smlouvou.

Bez přátel není štěstí, ale bez neštěstí nepoznáme přátele.

V případě sjednávání pojistné smlouvy si porovnejte raději hned několik nabídek, je to lepší než podepsat první pojistnou smlouvu,

kterou vám někdo předloží. Je také lepší oslovit vícero zástupců různých pojišťoven (pojištníků). Také existují různá srovnání pojištění majetku online. Pojistit si můžete jak domácnost, tak nemovitost.

Pojištění domácnosti se obecně vztahuje na domácí zařízení, jako jsou elektronika, nábytek, starožitnosti, ale také na stavební součásti domácnosti, jakými jsou třeba plovoucí podlaha, kuchyňská linka nebo vestavěná skříň.

Pojištění nemovitosti se zase vztahuje na stavbu či byt a veškeré pevné součásti, jakými jsou třeba zdi, omítky, podlahy, okna, dveře, střecha, okapy, oplocení, garáž, kůlna, bazén, zahradní domek, sklep... Proto prosím při sjednávání pojistné smlouvy raději vždy „dvakrát měřte a jednou řežte“.

A teď několik pojmů, ať člověk tolik netápe v pojistných smlouvách.

Pojistný zájem je oprávněná potřeba ochrany před následky pojistné události.

Pojistná událost je nahodilá událost, při které vzniká nárok na pojistné plnění. Od pojistné události je třeba odlišovat pojem *škodní událost*.

Škodní událost tedy sama o sobě nemusí být pojistnou událostí; pojistná událost se z ní stane, teprve pokud odpovídá pojistným podmínkám!

Pojistné – pojištník má právo na pojistné za dobu trvání pojištění. Osoba, na jejíž život, zdraví, majetek nebo odpovědnost či jinou hodnotu pojistného zájmu se pojištění vztahuje, je **pojištěným**.

Pojištník je osobou, se kterou se sjednává konkrétní pojistná smlouva (pojišťovna).

Pojištník je fyzická nebo právnická osoba, která s pojišťovnou uzavřela pojistnou smlouvu.

Oprávněnou osobou je ta osoba, které v důsledku pojistné události vznikne právo na pojistné plnění.

Pojistné plnění je částka, kterou pojišťovna při pojištění vyplácí v případě pojistné události.

Zánik pojištění obecně:

Pojištění zaniká uplynutím pojistné doby, která byla stanovena v pojistné smlouvě, tedy dobou určitou. Dále nezaplacením pojistného ze strany pojištníka. A v této souvislosti upozorňuji na skutečnost, že pojišťovny s oblibou dlužné pojistné vymáhají(!). Pojištník nebo pojištěný může z určitého důvodu pojištění vypovědět, třeba odstoupením od smlouvy ze strany pojištníka, například pokud pojištník nebo pojištěný úmyslně či z nedbalosti poruší dohodnutou povinnost.

Na závěr něco více od srdce: nejraději bych nic nepojišťoval, s žádnou škodnou událostí bych se v Lužicích znovu potkat nechtěl a na hodech či u cimbálu bych si rád s dobrými lidmi v radosti, veselosti a ve zdraví a štěstí zazpíval...☺

*Mgr. Zbyněk Hromek
zastupitel*

PŘEDSTAVUJEME SE

Mgr. Jiří Hubačka, člen zastupitelstva obce a redakční rady

Když jsem před dvěma lety na redakční radě navrhl, že bychom mohli v Lužickém zpravodaji vytvořit rubriku „Představujeme se“, kde by o sobě každý zastupitel napsal pár řádek, bylo mi jasné, že na mne taky jednou dojde...

Věřím, že mne spousta obyvatel Lužic zná přinejmenším „od vidění“, protože zde žiji od svého narození v roce 1981 a již od útlého věku se aktivně účastním společenského života v obci. Když jsem pak v roce 1997 opouštěl na konci 9. třídy bránu lužické základní školy, otočil jsem se a řekl si, že se sem jednoho dne vrátím coby učitel. Na tento, pro někoho možná šílený, nápad mne přivedl můj spolužák a výborný kamarád v sedmé třídě, když jsem mu byl schopen vysvětlit učivo chemie tak dobře, že dostal při následném zkoušení jedničku a poděkoval mi slovy: „Juro, ty to umíš tak dobře vysvětlit, že to pochopím dobře aj já. Ty bys mohl být učitel!“ Toto byl zřejmě jeden ze zásadních momentů v mém životě, protože od té chvíle jsem nad jeho zhodnocením začal vážně uvažovat a nakonec se opravdu pro dráhu učitele rozhodl. Nutno přiznat, že jako učitel jsem se na naši základní školu už nevrátil.

Mé další kroky směřovaly na břeclavské gymnázium, kde jsem pochopil, že práce se staršími žáky mi bude bližší. Coby čerstvý maturant jsem pak v roce 2001 zamířil na Univerzitu Karlovu do Prahy, kde jsem během šesti let vystudoval na Přírodovědecké fakultě geografii a na Filosofické fakultě historii, oba obory navíc se zaměřením právě na středoškolské vzdělávání. Ačkoliv mi Praha neuvěřitelně přirostla k srdci, každý víkend jsem se vracel domů, abych mohl pomáhat otci

ve vinohradě či se zapojovat do folklorního života s místní chasou.

Záhy po absolvování vysoké školy jsem již jako pedagog nastoupil na Purkyňovo gymnázium ve Strážnici, kde jsem strávil jedenáct let v pozici učitele dějepisu a zeměpisu a v těchto oborech vzdělával nespočet

studentů. Dvě třídy jsem pak dovedl k maturitě v pozici třídního učitele. V průběhu své práce jsem se zaměřoval na talentovanou mládež a zřejmě nejvyššího ocenění jsme dosáhli, když tým mých tří žáků vyhrál mezinárodní dějepisnou soutěž gymnázií v roce 2015. O dva

roky později jsem dostal nabídku přiblížit se pracovně k domovu a přestoupil jsem na Gymnázium a Obchodní akademii Hodonín, kde působím od roku 2020 také v pozici ředitele školy.

I přes nedostatek osobního volného času, kterým trpím asi tak jako většina pracujících rodičů s malými dětmi, si občas najdu chvíli na své oblíbené činnosti, mezi které patří

cestování a turistika. Před jedenácti lety jsem si například splnil jeden ze svých snů a podnikl se svou budoucí manželkou Pavlínou pěší pouť z Francie přes celé Španělsko do Santiaga de Compostela. Další mé koníčky jsou úzce spjaty s krajem, ve kterém žijeme – víno a práce ve vinohradě, folklor či zpěv, který jsem přes deset let rozvíjel v chrámovém sboru v Mikulčicích a do-

dnes v mužském sboru z téže obce. V kultuře, a především v oblasti folkloru, působím od svých 15 let a dodnes se snažím nejen aktivně podílet na přípravě hodů, ale i vést své děti k lásce ke kroji a tradicím. Mezi mé naprosto specifické zájmy patří psaní (oblíba psaní mne přivedla k sepsání několika článků v knihách vydaných obcí Lužice i k členství v redakční radě Lužického zpravodaje) a především stavebnice LEGO, jak z pozice stavitele, tak i sběratele.

S komunální politikou jsem reálně začal v roce 2014, kdy jsem byl coby nezávislý zvolen do zastupitelstva obce za KDU-ČSL a navázal tím na práci svých bratrů, kteří působili v pozici zastupitelů přede mnou. Jak už z mé profese a zájmů vyplývá, zaměřuji se především na oblast školství, kultury a redakční činnost. Mou snahou je podporovat vzdělání a kulturu nejen v obci samotné, ale i v okolním regionu a vést mladé lidi k tradicím a zájmu o ně. Věřím, že s dobrým vedením obce i místní školy se to může podařit.

*Jiří Hubačka
člen Zastupitelstva obce Lužice
a redakční rady*

CO NOVÉHO V KNIHOVNĚ

Knihovna je již (po covidu i tornádu) plně otevřena a vy můžete přijít v běžnou provozní dobu, tj. **pondělí 13–18 a úterý 7–12 hodin**. I nadále je však nutné dodržovat hygienická opatření, zejména použití respirátorů a dezinfekce i dodržování rozestupů. Děkujeme za zodpovědný přístup.

Postupně i přes nepříznivá období nám stále přibývají nové knihy a jsou dováženy také knihy z výměnného fondu z Hodonína. Jsem moc ráda, že se registrují noví čtenáři, snad si v naší malé knihov-

ně každý z vás najde svůj oblíbený žánr nebo knihu.

Na jaře proběhly v knihovně dvě akce – fotografická soutěž „S knihou na oblíbeném místě v naší

Obrázky dětí ze soutěže „Krtek v Lužicích“

obci“ a jarní výtvarná soutěž „Krtek v Lužicích“. O těchto akcích jsem psala v minulém čísle zpravodaje, které je zveřejněné na webových stránkách obce.

Od září probíhají prozatím první pondělí v měsíci dílny pro dospělé, ve kterých plánujeme pokračovat i v následujícím roce, a od října také setkávání s dílničkami pro nejmenší děti. Od nového školního roku navštěvují knihovnu také děti ze základní a mateřské školy. Prvníáčci budou letos přihlášeni do projektu „Knížka pro prvníáčka - Už jsem čtenář“ a na konci školního roku budou v knihovně pasováni na čtenáře.

Pokud situace dovolí, plánujeme opět obnovit i další akce – zejména večery pro děti, vánoční nebo prázdninové dílny a další.

Těšíme se na vás.

Petra Lorencová

Kontakt:
Místní knihovna Lužice
www.knihovnaluzice.estranky.cz
FB Místní knihovna Lužice
Tel. 725 564 050

Prvníáčci v knihovně

foto: Petra Lorencová

INFORMACE K LUŽICKÉMU ZPRAVODAJI Č. 2/2021

Vážení občané,
Lužický zpravodaj č. 2/2021 byl dokončen a odsouhlasen k tisku dopoledne 24. 6. 2021.
Protože obsahoval pozvání na kulturní akce, které se měly konat v průběhu léta, rozhodli jsme se vzhledem k situaci, která nastala 24. 6. 2021 večer, že tentokrát vytištěn a roznesen nebude.
Elektronickou verzi zpravodaje si můžete i přesto stáhnout na webových stránkách obce www.luziceuhodonina.cz v menu Aktuálně a podmenu Lužický zpravodaj.

Děkujeme za pochopení.

Sociální služby

DŮM S PEČOVATELSKOU SLUŽBOU

Borotín 17, Borotín u Boskovic, od Brna pouze 50 km
IHNED K NASTĚHOVÁNÍ, BEZ ČEKACÍCH TERMÍNŮ

Milí a vážení čtenáři, dnes bych vás chtěl touto cestou seznámit s možností získat bydlení na zámku, kde je provozován dům s pečovatelskou službou „Za sluncem, z. s.“. Areál se zámek je situován v krásném a klidném prostředí obce Borotín.

Věřím, že pro některé z našich spoluobčanů či rodičů by mohl být právě život na zámku tím správným rozhodnutím...

Zbyněk Hromek, zastupitel

- Plně vybavené jednolůžkové a dvoulůžkové byty, včetně kuchyně a soc. zařízení
- Bezbariérové zařízení v klidné obci, obklopené prostorným parkem
- Poskytování registrované pečovatelské služby od 7:00 do 19:00
- Možnost celodenní stravy, obědy – výběr ze tří menu
- Obvodní lékař, kadeřnice, pedikérka, kavárna s občerstvením
- Recepční služba 24 hodin
- Vlastní zámecká kaple
- Vnitřní aktivity: infra sauna, vířivka, tělocvična, masáže, skupinová cvičení, společenská knihovna, zimní zahrada, aktivizační programy
- Velký park pro aktivní i pasivní odpočinek – spousta míst k posezení na čerstvém vzduchu
- Venkovní fitness, jezírko s potůčkem, zahradní šachy
- Možnost pěstování bylinek a zeleniny

Neváhejte a kontaktujte nás, tady se budete cítit jako na zámku.

Tel.: 734 235 886, 734 235 927
Email: krepelova@zasluncemzs.cz,
socialnipracovnice@zasluncemzs.cz
www.zasluncemzs.cz

My všichni školou povinní

ORGANIZACE ŠKOLNÍHO ROKU 2021/2022

Podzimní prázdniny

27. října a 29. října 2021

Vánoční prázdniny

23. prosince 2021 – 2. ledna 2022

Začátek vyučování

3. ledna 2022

Pololetní vysvědčení

31. ledna 2022

Pololetní prázdniny

4. února 2022

Jarní prázdniny

7. až 13. března 2022

Velikonoční prázdniny

14. dubna 2022

Vysvědčení

30. června 2022

Hlavní prázdniny

1. července až 31. srpna 2022

ZAMĚSTNANCI ŠKOLY

Ředitel školy:

Mgr. Vít Hubačka

Zástupkyně ředitele:

Mgr. Jana Ličeníková

Školní psycholožka:

PaedDr. Zuzana Vaňková

(v současné době na rodičovské dovolené)

Výchovná poradkyně:

Mgr. Marcela Komendová

Školní metodik prevence:

Mgr. Magdalena Modlová

Třídní učitelé:

1. A: Mgr. Jana Kosová

1. B: Mgr. Hana Vlasáková

2. tř.: Mgr. Andrea Pavlíková

3. A: Mgr. Jaromíra Malá

3. B: Mgr. Monika Smolková

4. tř.: Mgr. Magdalena Modlová

5. tř.: Mgr. Zdeněk Vašek

6. tř.: Bc. Edita Nováková

7. tř.: Mgr. Marcela Komendová

8. tř.: Mgr. Jaroslav Grossmann

9. tř.: Mgr. Lenka Ryšánková

učitelé bez třídnictví:

Mgr. Miroslav Hunča,

Jitka Tvarogová

asistentka pedagoga:

Martina Hromková (3. B)

vedoucí vychovatelka školní družiny:

Gabriela Podivínská

vychovatelka školní družiny +

školní asistentka:

Zdeňka Bravencová

hospodárka:

Radmila Churá

školník:

Jaroslav Turek

uklízečky:

Marcela Blažková,

Marcela Pazderová

vedoucí školní jídelny:

Soňa Zimková

kuchařky:

Jana Ištvaníková Nováková,

Martina Bučková

INFORMACE Z MŠ

Pro letošní rok bylo přijato 34 nových dětí. Zájem byl opět veliký, ale bohužel jsme z kapacitních důvodů nemohli přijmout všechny děti, které měly podanou přihlášku. Nyní máme naplněny dvě třídy po 27 dětech a jednu s 25 dětmi. Doufáme, že se tento problém vyřeší plánovanou přístavbou kuchyně, kdy ze stávající kuchyně vznikne nová třída.

Krásný podzim přeje Katka Knápková

Rozdělení tříd:

Třída Berušky:	p. uč. P. Březinová, p. uč. Bc. M. Štylárková
Třída Včeličky:	p. uč. K. Knápková, p. uč. M. Koutná
Třída Motýlci:	p. uč. B. Šišková, p. uč. I. Přikrylová
Ved. stravování:	D. Filipovičová
Kuchařky:	L. Benešová, K. Tihelková
Školnice:	I. Lorencová
Uklízečky:	K. Tihelková, V. Jelínková

Kultura

OHLEDNUTÍ NEJEN ZA LETNÍMI AKCEMI

Letošní léto bylo jiné... To jistě uzná každý, kdo v Lužicích a okolí bydlí.

Po rozvolnění covidových opatření se od května letošního roku opět začaly v naší obci konat akce pro děti i dospělé. V květnu to byl **Den otevřených dveří lužické Sokolovny** a následoval **Dětský den** na hřišti TJ Baník Lužice.

*Den otevřených dveří nově zrekonstruované Sokolovny
foto: Petra Lorencová*

Dětský den

foto: Petra Lorencová

Rock na Cihelně – křest nového amfiteátru

foto: Petra Lorencová

Rock na Cihelně

foto: Petra Lorencová

V červnu zahájili plavci léto **Lužickou milí** a stejného dne se uskutečnil **rockový večer**, jehož součástí byl také křest nového **amfiteátru** na Lužáku (ten byl dokončen v květnu).

Lužická míle 2021

foto: Petra Lorencová

Dále měly následovat hody... Ve zpravodaji č. 2/2021, který nakonec nebyl vytištěn, jste měli najít pozvánku nejen na ně, ale také na další kulturní akce, které se nakonec kvůli osudnému večeru 24. 6. 2021 uskutečnit nemohly. Tornádo vzalo střechy, auta i tyto akce.

Jediným uskutečněným bylo zastavení skupiny **Kryštof** na Cihelně. I když nebylo nijak zvlášť propagováno,

Zastavení skupiny Kryštof v Lužicích

foto: Petra Lorencová

sešlo se zde velké množství lidí a všichni si koncert nepochybně užili.

Od srpna se začal pomalu kulturní a společenský život zase rozvíjet.

Muzejní spolek opět otevřel prostory Starého kvartýru, kde každou neděli od 14 do 18 hodin probíhala a probíhá výstava **Cestou necestou**.

Výstava Cestou necestou na Starém kvartýru

foto: Petra Lorencová

Začátkem srpna se uskutečnilo na Cihelně **Indiánské odpoledne pro rodiny s dětmi**, které navštívilo hodně malých i velkých. Všichni si mohli na výtvarných dílnách vyrobit čelenky, koníky nebo náramky, vyzkoušet si hod na bizony, zahrát na bubínky, projet se na konících nebo na loďkách. Všem organizátorům patří velké díky. Dále také děkujeme paní Lucii Rascha za bubínkovou muzikoterapii, panu Jiřímu Hubáčkovi za krásné bizony, které určitě využijeme ještě na dalších akcích, vodním skautům za zážitkové projížďky na loďkách a panu Bajákovi za jízdu na koních. Rozzářené tváře dokazovaly, že není třeba se ptát, jestli si účastníci akce užili.

Indiánské odpoledne

foto: Petra Lorencová

Dalším milým příspěvkem ke kultuře byla návštěva Kočovné divadelní společnosti Petry Severínové a její představení **Josef II. de la Mancha**. Divadlo zajímavě propojilo historickou postavu císaře Josefa II. a hudbu i zpěv.

Kočovná divadelní společnost

foto: Petra Lorencová

Krátce nato se konal během jediného dne jak **turnaj v pétanque**, který pořádá každý rok Klub česko-francouzského partnerství, tak koncert skupiny **Fízl band**. Druhý jmenovaný zaplavil hudbou nový amfiteátr a je jen škoda, že nedorazilo větší publikum, protože

Turnaj v pétanque

foto: Petra Lorencová

Koncert skupiny Fízl band

foto: Petra Lorencová

muzikanti hráli opravdu skvěle. Kočovná divadelní společnost i Fízl band přijeli bez nároku na honorář a za to jim patří velké díky.

Poslední víkend v srpnu proběhlo **Rozloučení s prázdninami**, o tom více v dalším článku od Jany Maršákové.

Nakonec i během září byl kulturní lužický program bohatý.

V knihovně začaly probíhat **dílny pro dospělé** a znovu ji začaly navštěvovat děti ze školy a školky.

Druhou sobotu v září se konalo tradiční **Lužické vinobraní**. Začalo u obecního úřadu srazem krojovaných a pokračovalo průvodem do areálu Lidového domu. Zde proběhl tradičně slib hotařů, zarážání hory, dětské sólo ad. K tanci a poslechu hrála DH Míločanka a vystoupila také Základní umělecká škola J. Kličky Klatovy.

Lužické vinobraní

foto: Petra Lorencová

Lužické vinobraní

foto: Petra Lorencová

O týden později jste se mohli přijít podívat na **Výstavu králíků, drůbeže a holubů**, kde se vždy rozzáří očička hlavně těm nejmenším. ☺

Výstava králíků, drůbeže a holubů

foto: Petra Lorencová

Den kopce

foto: Petra Lorencová

Stejného dne se uskutečnila také akce pro rodiny s dětmi **Den kopce**. Konala se po roční odmlce, protože loni ji covidová opatření znemožnila. Tradičně zde měly místní spolky a organizace pro děti připravené úkoly, za jejichž splnění si mohly vybrat drobnou odměnu. Všem, kteří se na této akci podíleli, také moc děkujeme.

Den kopce

foto: Petra Lorencová

O den později uspořádali členové Muzejního spolku **Korálkové pohádkování** na Starém kvartýru, které bylo určeno především nejmenším dětem, ale jistě se bavili i ti větší a největší.

Korálkové pohádkování na Starém kvartýru

foto: Petra Lorencová

Fotografie z akcí jsou zveřejňovány ve fotogalerii obeccluzice.rajce.net.

O dalších připravovaných akcích průběžně informujeme na webových stránkách obce www.luziceuhodnina.cz, na facebooku „Lužice – kultura, informace“, na infokanále a v rozhlasu.

Těšíme se na setkání s vámi na některé z nich.

redakční rada

INDIÁNSKÉ ODPOLEDNE

K tradicím v Lužicích již začíná patřit prožití letního odpoledne v místním areálu Cihelna. Osmého srpna 2021 tam kulturní komise uspořádala Indiánské odpoledne pro rodiny s dětmi. Program byl bohatý. Velkým lákadlem byla možnost projet se na živém koníkově od pana Bajáka. Vodní skauti měli připravené lodě pro vodní bitvu. Bylo teplé letní odpoledne, takže vůbec nevadilo, když po sobě děti, rozdělené do družstev na různých lodích, házely balonky napuštěné vodou. Na souši si mohli malí indiáni vyzkoušet házení na bizona (výtvar Jiřího Hubačky).

Ale Indiánské odpoledne si užily také rodiny s těmi nejmenšími dětmi. Okolo týpi, ve kterém se četly pohádky, byly připravené dílničky. Lucie Rascha Hodonská například vedla muzikoterapii s bubínky. Rytmus bubnů navodil příjemnou atmosféru a zdálo se, že bubnování

děti velmi bavilo. Důležité bylo mít i správnou indiánskou čelenku, korálkové náhrdelníky a náramky, které si mohly děti vyrobit v další dílničce. Těm nejmenším rodiče, babičky a dědečci rádi pomohli.

Všichni společně si užili krásné letní odpoledne, kde nikomu

nevadila ani povinnost dodržovat protiepidemická opatření. Kulturní komise děkuje všem, kteří se podíleli na organizaci Indiánského léta.

*Daniela Martinková
členka kulturní komise*

Indiánské odpoledne

foto: Petra Lorencová

ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

Poslední sobota v srpnu bývá v Lužicích věnována motorům, pečení chleba a symbolickému rozloučení s prázdninami.

Letos tomu bylo malinko jinak. Závody se sice konaly, ale ne na motorových mazlíčcích, nýbrž na koloběžkách, tedy strojích poháněných lidskou silou.

Nejdříve se s vervou pustily do závodů děti, a to ve čtyřech věkových kategoriích, poté dospělí. Mezi kapkami deště kličkovalo přes deset dospělých závodníků a téměř padesát dětských. Fandilo se a povzbuzovalo, takže všichni přijeli spokojení a v bezpečí do cíle.

Mezitím bylo pro děti připraveno kouzlení z bublin a výroba zvířátek a kytiček z balonků. V šest hodin se nám představila skupina Novus Origo se svým šermířským uměním. Na konci představení si všichni mohli vyzkoušet a potěškat bojové nástroje.

V průběhu celého odpoledne se opět konala soutěž Pekáček (doma pečené chleby). Byly tentokrát tři

kategorie – kváskové chleby, kvasnicové chleby a jiné slané pečivo. Degustaci nám kazilo počasí, ale i tak si návštěvníci mohli pochutnat na chlebu kmínovém, brusinkovém, se sušenými rajčaty, na rohlících a na speciálním pečivu – pita chlebu. První ceny si letos odnesly paní Marta Ali Gomaa, Anežka Maradová a Karolína Maršálková.

Večerní program zahájila kapela The Teachers z Břeclavi, která perfektně hrála a zpívala a tím přispěla ke skvělé zábavě.

Jakmile se setmělo, skupina Novus Origo za doprovodu dramatické hudby předvedla velmi povedenou ohnivou show, při níž se občas tajil dech.

I přes chvilkovou nepřízeň počasí se akce vydařila. Vychytáme menší nedostatky a příští rok Rozloučení s prázdninami v podobném duchu zopakujeme.

*Jana Maršálková
předsedkyně kulturní komise*

foto: Petra Lorencová

DEN POD KOPCEM

Když loni Den kopce padl, moc to mrzelo mě i moje děti, mám ale pocit, že mu to nakonec vlastně prospělo a že za ty dva roky tak nějak hezky uzrál. V mnohém se letos nelišil, stále jde o rodinnou akci zaměřenou především na děti, stále je možností pro všechny spolky, aby tu představily kousíček ze své rozmanité činnosti, ale letos v něm bylo, alespoň podle mě (a reakce mých dětí jsou toho také důkazem) něco navíc. Jako by nás ten otravný covid nějak nabil a vnukl nám spoustu nápadů. Den kopce pro mě byl letos prostě šťavnatější a energičtější než v předchozích letech a chci za to všem tvůrcům velmi velmi poděkovat. Díky za to, že se nedali odradit nepřízní počasí, oblékli se do teplých bund a vydrželi u svých stolků. Díky za to, kolik aktivit a jakého druhu vymysleli – děti si často mohly vybrat podle svého věku nebo zájmu. Ty moje nadšeně rejdlily na motokárách vodních skautů dolů z kopce (já jsem nakonec díky běhu vedle nich bundu skutečně nepotřebovala), pobíhaly po brontosaurím bludišti a určovaly, která zvířátka v zimě spí,

foto: Petra Lorencová

lovily v maskách veverka žaludy, hrkaly po vyznačené stezce a zdobily přírodninami folklorní obrázky, bubnovaly jako o život, překvapily maminku, když bez pomoci poznávaly staré předměty a postavičky z večerníčků nebo zvířátka a květiny, chodily na chůdách... Prostě se vyřádili oba naprosto úžasně, jak ten tříletý, tak ta šestiletá. Zakončili to hopsáním na skákacím hradě, kde místy vznikal bujarý chaos, při kterém trnou rodiče strachy, ale děti

ječí nadšením. Uklidnit je můžou snad jen chlupáci na chovatelské výstavě, kteří si nerušeně chroupou svoji mrkev.

Myslím, že i kopec si svoji oslavu užil. Mnozí z něj váleli sudy a přebíhali ho, ale shlížel na nás shovívavě. Jeho klid bych si někdy taky přála mít. Tak všechno nejlepší, milý kopče, za rok doufám na shledanou.

*Lenka Doskočilová
členka redakční rady*

Spolky

STARÝ KVARTÝR V DOBĚ COVIDOVÉ A TORNÁDOVÉ

Rok 2021 začal pro nás pro všechny zrušením všech aktivit, které jsme dříve měli rádi a na které jsme se moc těšili. Členové Muzejního spolku však vůbec nezaháleli. Již v lednu připravovali Starý kvartýr na velké malování všech místností, které proběhlo poprvé od kompletní rekonstrukce, tj. téměř po dvaceti letech. Nejříve se tedy musely všechny místnosti vyklidit a připravit na malování, které zrealizoval p. Hornáček. Chtěli bychom mu touto cestou moc poděkovat. Při výmalbě byla v hlavním pokoji částečně odkryta původní malba

Natáčení České televize

foto: Jitka Konvičná

pomocí šablon, kterou jsme záměrně zachovali jako ukázkou.

Po dokončení malování bylo v místnostech opět instalováno vybavení, řada exponátů byla vyměněna, uspořádání nábytku se změnilo a oživilo.

Starý kvartýr v „novém kabátě“ tak mohl přivítat 31. března

návštěvu České televize. Vítězka televizní soutěže v pečení paní Petra Burianová natáčí nový pořad Pečení na neděli, pro který si sama vybrala náš Starý kvartýr. Okouzli ji natolik, že jeden z dílů byl natočen právě u nás. ČT1 ho vysílalo nedávno – 12. 9. 2021 a lze najít v archivu televize. Natáčení

Malování kvartýru

foto: Jitka Konvičná

probíhalo celý den, bylo velmi příjemné a samozřejmě probíhalo v souladu se všemi hygienickými předpisy, které byly v nouzovém stavu stanoveny.

Již potřetí jsme se zúčastnili Víkendů památkových domků, který se uskutečnil 5. a 6. června. Oba tyto dny byly na Slovácku otevřeny památkové domky, objekty lidového stavitelství a malá muzea.

Byla to příjemná, pohodová akce, na Starý kvartýr se přijeli podívat návštěvníci z celého okolí. Se zájmem si prohlédli novou výstavu s názvem „Cestou necestou“, poseděli na krásně upraveném dvoře a vzpomínali s námi na staré časy.

Výstavu „Cestou necestou“ jsme otevřeli bez slavnostní vernisáže. Díky postupnému rozvolňování covidových opatření svítla naděje, že bychom ji mohli uspořádat 24. června. Pečlivě jsme se na ni připravovali. Přišel však osudový čtvrtek a s ním ničivé tornádo. Starý kvartýr sice minulo, ale následná situace nedovolovala otevřít výstavní prostory.

Odložené vernisáže jsme se konečně dočkali 27. srpna. Návštěvníky přivítala hudba známé skupiny Country, bohaté pohoštění s vínem a zmiňovaná nová výstava. Je zaměřena na věrného průvodce cestování – na kufry. Podařilo se nám jich shromáždit 37! Hodně pozornosti budil nejstarší velký kufr z 30. let minulého století, který si přivezl lužický občan z Ameriky. Všichni žasli nad jeho důmyslným vnitřním vybavením. Návštěvníci také obdivovali velké kufry z první republiky, různobarevné vojenské kufry či krásné kožené kufry z 50. až 70. let minulého století.

Výstava nabízí také vzpomínku na významného lužického rodáka

Výstava na Starém kvartýru

foto: Jitka Konvičná

Vernisáž výstavy Cestou necestou

foto: Jitka Konvičná

Sbírka pana Varmuži

Jaroslava Dobrovolského, od jehož narození uplynulo vloni 125 let.

Pozornost návštěvníků upoutala na vernisáži i výstava pana

M. Varmuži. Více než 60 let se věnuje filumenii. Jeho sbírka téměř 5 000 zápalkových nálepek vzbudila velký zájem a pan Var-

muža musel zodpovídat spoustu dotazů.

Strávili jsme na Starém kvartýru krásný večer. Pokud jste nestihli naši odloženou vernisáž, budeme rádi, když k nám zavítáte kteroukoliv neděli a zavzpomínáte spolu s námi prostřednictvím naší výstavy.

*Tatiana Hromková,
Alena Lacková*

HUDBA JE LÉK

Letošní soustředění cimbálky se konalo (a jsme tomu rádi) v krásném prostředí Starého Hrozenkova s příjemnými lidmi okolo nás.

Na začátek jsme nedorazili všichni, jelikož někteří měli ještě povinnosti ve škole, tudíž měli přijet o nějaký den později. I tak jsme pilně trénovali, protože covid udělal své.

Jak jsem zmiňovala, lidé kolem nás byli ochotní a vstřícní, takže nic nebránilo tomu se pilně připravovat na následující akce – předhodový večer v Hruškách a otevřené sklepy v Mikulčicích. Člověk miní, příroda mění. Tornádo zničilo mnohé.

Co říct dál? Ostatní děti už nedorazily, a proto jsme se hudbou snažili aspoň rozptýlit ty přítomné, snad se to povedlo. I tak se udělal kus práce. Odjeli jsme v plánovaném termínu a děti rozvezli domů.

Následně se vše řešilo podle

daných okolností, jak jen to šlo, i proto se musely záhy zintenzivnit zkoušky. Z plánovaných akcí se konaly Otevřené sklepy v Mikulčicích, kde jsme se snažili zpříjemnit odpoledne návštěvníkům i našim

vinařům na třech místech. Mládežníci se snažili a děkují všem za organizaci i pomoc a mikuleckým vinařům za pozvání.

Co nás čeká? Máme pozvání do domova seniorů v Břeclavi,

na martinské zpívání do Hovorán a koláčkové setkání v Prušánkách, tož práce dost a to je dobře.

Hudba je lékem, který se jen těžko nahrazuje, a ukázalo se, že funguje.

Co říct na závěr? Je mi líto, co se stalo, všem zasaženým chci popřát pevné nervy a moře optimismu do každého dne, myslíme na vás, držte se.

Chci poděkovat rodičům za ochotu a trpělivost, obci za stálou podporu a těším se na shledání u nějaké pěkné písničky s vámi všemi.

Za CM Ivana Šimčíkovu

SKAUTSKÉ LÉTO 2021

OPRAVA KLUBOVNY V MIKULČICÍCH

Ač se to nezdá, přes léto jsme opravdu nezháleli. Jelikož nám 24. 6. tornádo sfouklo střechu klubovny v Mikulčicích, ve které bylo veškeré táborové vybavení, do poslední chvíle jsme netušili, zda se náš každoroční tábor vůbec uskuteční. Nicméně, program i plac jsme měli nachystané, proč toho nevyužít?

Ještě před odjezdem na tábor jsme společnými silami a také za pomoci hasičů a dobrovolníků shodili zbytky střechy a zaplachtovali to, co zbylo.

LETNÍ TÁBOR V POLNÍČCE

Tábornické potřeby z toho našťastí vyvázly bez újmy, takže jsme je naložili na vozík a jelo se! Nejisté bylo bohužel i to, kolik nás vlastně bude, odpadli nám oba hlavní zdravotníci, někteří rodiče přehodnotili situaci a děti na tábor nepustili, jiní naopak usilovali o to, aby jejich děti zůstaly mimo domov co nejdéle. Nakonec většina dětí, i ty menší, jela na 15 dní.

Vyrazili jsme 8. 7. ráno a po několika náročných dnech doma v sutinách jsme celé dopoledne opět stavěli, zaplachtovávali a vozili pytle s oblečením. (No opravdu! Ale to se u nás dělá každý rok...)

Letošní tábor jsme se nečekaně ocitli ve víru dobrodružství. Seznámili jsme se s Foglarovými Rychlými šípky, se kterými jsme zažili spoustu zábavy při

řešení záhady hlavolamu, o kterém kolovaly pověsti, že je nenávratně ztracen. O to větší překvapení pak bylo, když jsme spolu s našimi novými přáteli našli deníky jeho autora – Jana Tleskače. A pak už to byla jízda! Z bezprostřední blízkosti jsme sledovali dění ve Stínadlech a napjatě vyčkávali, kdo bude novým Velkým Vontem. Losna, nebo Mažňák?

Nakonec jsme záhadný hlavolam, slavného ježka v kleci, získali, a dopomohli tak jednomu z kandidátů k vítězství, což nám, dětem z Druhé strany, zajistilo se stínadelskými obyvateli mír.

V průběhu toho všeho stihl náš starší oddíl Sojky vyrazit na puťák – dvoudenní výpravu na Devět skal. Včetně spaní venku a vaření na ohni jsme to zvládli a naše špagetková pochoutka šmakovala snad všem. A vůbec nevadily ani ohořelé větvičky, které nám do jídla napadaly... Prostě šmakuláda!

Mladší děti sice zůstaly v táboře, nicméně jídla na ohni si taktéž užily, stejně jako prošoupaných bot ze svého kratšího výletu k blízkému Velkému Dárku.

Letošní tábor se, stejně jako ty předešlé, moc povedl, počasí nám opravdu přálo, tedy kromě bouřky hned první večer, kterou jsme s dětmi strávili raději v místní Sokolovně. Solidaritu s dětmi ze zasažených oblastí projeví nejen občané Polničky, ale také členové Hospodářské komory Blansko, kteří nám letos tábor zaplatili. A také nás pozvali na výlet do Moravského krasu, na který jsme se později vydali.

VÝLET DO BOSKOVIC

30. 8. ráno jsme zaplnili celý autobus, a protože se děti do této chvíle od konce tábora neviděly, šťěbetaly celou cestu. Naši první zastávkou bylo golfové hřiště Kořenec, kde se nám všichni svědomitě věnovali. Užili jsme si projížďku na parádních vozítkách, naučili jsme se techniky odpalování a na závěr jsme si dali soutěž v tom, kdo zvládne míček dostat do jamky za nejmenší počet úderů. Po obědě jsme pokračovali autobusem do Boskovic, kde jsme si prohlédli místní hrad (a někteří už začali vyjednávat nájemní smlouvu a zařizovat pokoje...) a letní kino, které

je jedním z největších v Evropě! Potom jsme se opět naskládali do autobusu a vyrazili domů. Myslím, že můžu za všechny říct, že nás celý den moc bavil.

NOVÝ SKAUTSKÝ ROK = NOVÁ DOBRODRUŽSTVÍ!

Protože nám začal nový skautský rok, je na čase zauvažovat, jestli byste se k nám nechtěli přidat! Momentálně v Lužicích fungují dva oddíly ze střediska Mikulčice,

a to starší Sojky (12+) a mladší Sýkorky (cca 6 až 11). A jelikož děti není nikdy dost, oddíl Sýkorky rád uvítá nové tváře! Pokud byste měli zájem, kontaktujte nás na e-mail sykorky.luzice@seznam.cz nebo se přijďte podívat osobně – od října každý pátek v 16:00.

*Kája Maršálová
a Bětka Hubáčková*

Historie

ZÁZNAMY VE STARÝCH KRONIKÁCH EPIDEMIE CHOLERY V ROCE 1866

Přesná čísla o počtu obětí neexistují. Odhaduje se, že jen na území Moravy zemřelo následkem této epidemie na 50 000 lidí. Samotné pruské vojsko přišlo vinou cholery asi o šest a půl tisíce vojáků, tj. o tisíc víc, než jich zemřelo v boji. Kam vkročila noha pruského vojáka, tam se nezadržitelně začala šířit infekce, která se nevyhnula žádné vesnici nebo městu.

Roku 1866, tedy před 155 lety, probíhala prusko-rakouská válka. 16. června došlo k obsazení Hodonína Prusy. Do města dorazilo 10 000 mužů. Usadily se zde oddíly všech druhů zbraní, část na lukách a po obou stranách holičské silnice, zbytek přeplnil všechny domy ve městě. Obsazeny byly také okolní obce. Vojáci bezplatně brali vše, co se jim hodilo. Jen velkostatek v Hodoníně byl nucen hostit 800 mužů a továrna na tabák 500. Všechny domy v celém městě byly vojáky přeplněny. Prusové se v domech ubytovali sami a žádali od majitelů zaopatření v nejlepší a nejhojnější míře. Hospody a krámy byly plny nepřátelského vojska, bralo se, aniž se platilo. Nejhuře Prusové hospodařili v erárních skladech, nacházejících se za drahou, kde bylo mnoho tisíc centů sena, ovsa, mouky, obilí a ostatní proviant pro císařskou armádu i zásoby pro tabákovou továrnu, a v pivovarském sklepe nad drahou, kde bylo uskladněno 12 tisíc věder piva. Ze skladu nad drahou i z tabákové továrny bylo během invaze v době od 16. července až do 10. září neustále rozváženo obilí,

sena a tabák k ostatním oddílům pruské armády. Jak rozsáhlé musely být zdejší zásoby, vysvítá z pruského vyjádření, že hodonínské sklady a tabáková továrna jsou jim milejší než vyhraná bitva. Zlepšení situace pro civilní obyvatelstvo nastalo až po uzavření příměří v Mikulově 26. července, neboť obyvatelé byli zbaveni povinnosti zaopatřovat pruské vojsko. Přebírala ji však obec, to zase omezovalo možnosti jejího rozvoje, což se projevilo na daních. V tabákové továrně se během války nepracovalo.

Hodonín opustila pruská vojska 10. září 1866. Jejich odchodem však ještě útrapy neskončily. Prusové zanechali nemilého hosta, který byl horší než pruský vpád. Cholera se objevila nejdříve u pruských vojáků umístěných ve zdejší hlavní farní škole, která byla upravena na nemocnici. Ve městě zemřelo na cholery 70 Prusů, z nichž 6 bylo pohřbeno na místním hřbitově, ostatní na hřbitově zřízeném jen pro mrtvé Prusy, a to za cihelnou ve směru do Mutěnic (dnešní nádvoří Hodonínských cihelen – závodu I). Jejich pozůstatky byly v roce 1901 přeneseny na nově vybudovaný hřbitov v Rohatecké ulici.

Ještě za pruského pobytu se rozšířila cholera i mezi městským obyvatelstvem, nejprudčeji však řádila po odchodu Prusů, kdy během jednoho týdne došlo k více než 50 úmrtím. Celkem zemřely na tuto epidemii v Hodoníně 203 osoby. Nemoc řádila především na konci Rohatecké ulice a na Pančavě, kde

kosila místní chudinu.

Pro obyvatele Lužic a okolních obcí byl rok 1866 velmi krušný. Ke konci května zničil mráz celou úrodu. Co zbylo, pobralo pruské vojsko. Jeden rolník měl ubytováno až 50 vojáků. Následkem války vypukla cholera. (Lužicemi prošla také roku 1849, nepřežilo ji 80 osob).

Od 31. července do 13. září 1866 na tuto nemoc zemřelo v Lužicích 68 lidí. Celkem za rok 1866 bylo vykazováno 108 zemřelých. Pro srovnání: roku 1865 zemřelo 31 osob, v roce 1867 bylo 30 zemřelých.

V Mikulčicích zemřelo na cholery 44 obyvatel, v Těšicích 9, v Dolních Bojanovicích dokonce 132.

*Věra Kotásková
kronikářka*

Příroda – Ekologie

ZELEŇ PO TORNÁDU

Vážení spoluobčané,

24. června nás potkalo něco, co nikdo nečekal a na co se nikdo z nás nedokázal připravit. Bude trvat léta, než se vše dá do pořádku. Rodinné domy a obecní majetek opravíme, obnovíme nebo postavíme maximálně v horizontu 2 let, s veřejnou zelení, sady a vinohrady to už bude horší.

Tornádo zpusťovalo obecní zeleň nejvíce v prostoru areálu Cihelna, dále pak na Kratinách a za drahou. V současnosti probíhá ještě úklid polámaných a popadaných stromů a příprava území na novou výsadbu. Lokalitu u Cihelny chceme obnovit jako celek, a proto obec navázala spolupráci s Mendelovou univerzitou v Brně, konkrétně se Zahradnickou fakultou v Lednici. Záměr obce je pojmout prostor od cyklostezky spojující Hodonín s Lužicemi až po les za amfiteátem jako parkový les s kvetoucími loukami, na kterých budou situovány vodní prvky. V záměru je i odbahnění rybníka Lužák, do kterého tornádo zaneslo spoustu cizích předmětů. Na všechny tyto aktivity bude zpracována projektová dokumentace a podle ní se bude provádět následná obnova celé lokality.

V oblasti Kratin u včelařského arboreta dojde k výsadbě medonosných stromů pro včely a k obnově lesíka u čerpací stanice odpadních vod. S obnovou v této lokalitě chceme začít ještě letos na podzim a ve spolupráci s místními včelaři stromy zasadit.

Les za drahou bude také obnoven, akátový les tzv. přirozeným zmlazením, kdy se nechají pařezy přirozeně obrůst.

Všechny tyto práce budou nějakou dobu trvat, stejně tak bude trvat, než stromy vyrostou do svých obvyklých velikostí. Proto musíme být trpěliví.

Trpělivost přeji i vám při obnově vašich domovů. Spolu dohromady dokážeme postavit Nové Lužice.

Hezké podzimní dny vám přeje

*Jakub Buchta
místostarosta*

ŠEDÉ KONTEJNERY

Do obce jsme od společnosti EKO-KOM obdrželi 4 ks šedých plastových zvonů na tříděný odpad – na kovy (plechovky, konzervy, kovové nádoby, drobné kovové předměty).

NEPATŘÍ SEM PLECHOVKY SE ZBYTKY BAREV A LAKŮ!

Byly umístěny na tato sběrná hnízda: ulice Vinohrádky, ulice U Staré šachty – vedle potravin, ulice Záhumenní – vedle baru Durango, ulice Zahradkářská.

LUTES s.r.o.

OZNÁMENÍ

Žádáme občany, aby se při plánování likvidace většího množství odpadu (nábytek, rekonstrukce bytu apod.) předem informovali na sběrném dvoře, a to v provozní době osobně nebo na tel. 602 649 841.

Kapacita kontejnerů je omezená a my bychom touto cestou rádi předešli případným nedorozuměním při přebírání vašeho odpadu.

Děkujeme, LUTES s.r.o.

Region Podluží a MAS Jižní Slovácko

ZNAČKU „SLOVÁCKO REGIONÁLNÍ PRODUKT“ ZÍSKALO PRVNÍCH DESET DRŽITELŮ

Dekorační předměty, dobroty k zakousnutí, suroviny do kuchyně, bylinné čaje, mošty, ale také oděvy s vyšíváním folklorními ornamenty, nebo dokonce vinná mouka, dřevěné štokrle či speciální kompost na zahrádku. Množství produktů od deseti producentů získalo nově vzniklou značku SLOVÁCKO regionální produkt. Rozhodla o tom třetí dubnový týden osmičlenná certifikační komise.

Zájem o nově vzniklou značku byl velký. Výrobci až na výjimky nestáli o certifikaci jediného produktu, ale celých skupin. Například vinařství Sýkora z Čejkovic pod názvem „Výrobky zdravé výživy z vinné révy“ získalo značku pro vinný mošt, vinný olej, vinný džem i vinnou mouku a sušenky z ní vyrobené. Vinařství Bartoníkovi kromě moštů uspělo i se svými ovocnými i bylinkovými sirupy, želé nebo vinnou kyselkou. Vyšivačka Magda Sedlářová ze Skoronice a firma FolklorStyl z Hodonína uspěly s pestroutou paletou oděvních výrobků i doplňků, které zdobí lidovými ornamenty.

Nyní už koordinátor značky – Turistická asociace Slovácko – pokračuje s každým z držitelů individuálně v dalších přípravách. Musí domluvit s každým z nich, jak přesně bude výrobky značit v souladu se zásadami používání loga. Pro každého bude třeba připravit prezentaci nejen na webu slováckých značek, ale i na webu Asociace regionálních značek. Současně připravit možnosti využití e-shopu, který bude společný pro obě slovácké značky: SLOVÁCKO regionální produkt a Tradiční výrobek SLOVÁCKA. Turistická asociace Slovácko také plánuje se svými členskými organizacemi vlastní propagaci, například formou účasti na trzích.

Regionální produkt doplnil sesterskou značku Tradiční výrobek SLOVÁCKA, která již 13 let oceňuje výrobky s doložitelnou etnografickou tradicí. Regionální produkt je určený pro soudobé produkty, ať už potravinářské, přírodní či řemeslné, které vznikají na Slovácku poctivě a s respektem k přírodě a krajině. Silnou folklorní tradici regionu nezapře ani řada regionálních produktů, odráží se v nich zprostředkovaně – jako inspirace pro volnou tvorbu jejich původců. Více o slováckých značkách se dočtete na www.tradicnivyrobek.cz.

SEZNAM UDĚLENÝCH ZNAČEK:

- FolklorStyl, Hodonín
- Textilní výrobky s lidovým ornamentem
- Moravská dílna Zahrádka, Šardice
- Štokrle s lidovým ornamentem
- Vinařství Bartoníkovi, Mikulčice
- Ovocné a bylinné sirupy
- Vinařství Bartoníkovi, Mikulčice
- Speciality z vína a hroznů
- Vinařství Bartoníkovi, Mikulčice
- Výrobky z plodů černého bezu
- NL Aktiv, Nová Lhota – Bělokarpatské čaje
- Petr Diváček, Šardice – Vermikompost ze Slovácka
- Ali Šik, Boršice u Blatnice – Tvořím z modrotisku
- Ivana Horáková, Tučapy – Vykrajovaný zdobený perník
- Magdino vyšívání, Skoronice – Vyšívání ornamenty
- Kyjovska
- Vino Sýkora, Čejkovice – Výrobky zdravé výživy z vinné révy
- Vinařství SPIELBERG CZ, Archlebov – Vinné mošty

*Zpracoval: Zdeněk Šmýd
Turistická asociace Slovácko*

Sport SRTG PODLUŽÍ A SOKOLÍČCI

V květnu po rozvolnění a otevření sportovišť jsme mohli konečně začít všichni společně trénovat jak venku na hřišti, tak i v nové zrekonstruované Sokolovně. Také jsme stihli do konce školního roku pár tréninků s dětmi. Dospělí se začali účastnit různých překážkových a běžeckých závodů.

A protože nám situace nedovolila zorganizovat náš překážkový závod WINE RACE, přišla druhá příležitost. A to uspořádat **Sokolský běh** přímo v Lužicích. Je to celostátní běžecký závod, je to oslava Sokola a pohybu jako takového. Běh se uskuteční **28. 10. 2021** u Sokolovny v Lužicích. Dopoledne se budou konat závody dětí a ve 14 hodin výběh hlavního závodu na 10 km.

Registrace jsou již spuštěny a všichni včetně dětí se můžou registrovat na sokolskybeh.cz, kde si najdete svůj konkrétní běh v Lužicích.

Na všechny se moc těšíme

*Blanka Lukovská
SRTG Podluží*

foto: Blanka Lukovská

HALA LUŽICE

Těsně před půlkou letošního května je nám sdělena dobrá zpráva v podobě uvolnění restrikcí v oblasti sportu.

Za splnění určitých hygienických opatření můžeme po dlouhých pěti měsících otevřít fitness centrum, opět spustit oblíbené skupinové lekce a zpřístupnit sportovní halu pro fotbalové a florbalové nadšence. ☺

Zároveň s otevřením fitness centra jsme zařadili novou skupinovou lekci s názvem PUMP IT UP, tím jsme ještě více rozšířili nabídku sportovního vyžití v Lužicích a širém okolí.

Ve sportovní hale v Lužicích najdete:

kompletně vybavené **fitness centrum s kardiozónou, čtyři různé skupinové lekce** (Pump it up, TRX, kruhový trénink, jumping), dále pak **sál s velkou hrací plochou na míčové hry, který si lze pronajmout.**

PUMP IT UP je trénink zaměřující se především na silovou

vytrvalost. Ke cvičení se využívá speciálních činek, během cvičení se různě manipuluje se závažím. Rozvíjí se všeobecný kondiční i pohybový základ.

TRX je základním kamenem cvičebních programů. Cvičení na TRX přináší maximální výsledky v krátkém čase a pomůže vybudovat pevnou a zdravou postavu.

KRUHOVÝ TRÉNINK je vysokointenzivní intervalové cvičení, při kterém se na 12 až 15 stanovištích procvičí celé tělo. Cviky na stanovištích jsou voleny tak, aby se po sobě vždy procvičovala jiná partie.

JUMPING je dynamická fitness aktivita prováděná na speciálně vyvinutých jumping PROFI trampolínách. Základem je kombinace rychlých a pomalých skoků, dyna-

mických sprintů a silových prvků v kombinaci s balančními prvky pro dokonalý kardio trénink.

Na skupinové lekce je nutná rezervace na uvedených telefonních číslech.

Časový harmonogram skupinových lekcí:

PUMP IT UP

pátek 17.30 hod.
neděle 9.00 hod.

KRUHOVÝ TRÉNINK

pondělí 19.00 hod.
středa 17.30 a 19.00 hod.
pátek 19.00 hod.

TRX pondělí 17.30 hod.

Kontakt:

Zdenka Veselá 739 656 420,
Markéta Švarcerová 733 450 934

JUMPING

úterý 18.00 a 19.15 hod.
čtvrtek 18.00 hod.

Kontakt:

Blanka Lukovská 777 148 984

Provozní doba fitness centra:

Po-pá 9.00 až 11.00 / 15.00 až 20.00 hod.
So-ne 9.00 až 11.30 hod.

Kontakt:

Zdenka Veselá 739 656 420 (platí i pro informace o pronájmu hlavního sálu ve sportovní hale)

Přijďte mezi nás, těšíme se na vás! ☺

Přeji všem pohodové dny plné zdraví a dobré nálady.

Zdenka Veselá

SOKOLSKÝ
BEH
REPUBLICKY

OSLAVME SPOLEČNĚ POHYBEM
VZNIK NAŠÍ REPUBLIKY

28. ŘÍJEN
2021

LUŽICE

MÍSTO: SOKOLOVNA
START HLAVNÍHO ZÁVODU: 14.00
TRASA Dospělí: 10 KM
TRASA Děti: 500-1000 M

WWW.BEHREPUBLICKY.CZ

Tornádové glosy pana starosty

• Pátek, 25. června, 4 hodiny 20 minut, necelých devět hodin po ničivém tornádu. Po noci bez spánku, ve stresu a nervozitě strávené mezi desítkami hasičů, dobrovolníků, zdravotníků, policistů, zastupitelů... nastupujeme spolu s místostarostou obce do auta a projíždíme poprvé za světla zasažené části obce. Mlčíme. Kde to jsme? V Lužicích, nebo ve vybombardované Sýrii, ve Stalingradu roku 1943 nebo v kulisách připravovaného válečného filmu? Ne! Jsme doma, jsme v Lužicích, jsme v místech, kde ještě včera stály upravené domy s barevnými fasádami, upravenými předzahrádkami, se zaparkovanými auty, vzrostlými stromy. Obec proměněná v hromady sutí, s vraky aut, vyvrácenými stromy, domy bez střech, oken, dveří. Mírný větřík si pohrává se zbytky záclon, žaluzií... Ptáci, za normálních okolností provázející svým švitořením probouzející se letní den, mlčí, jako by ani oni nevěřili svým očím. Nejezdí auta, vlaky. Ticho! Mrtvolné ticho! Už vím, co tento termín znamená!

• První hodiny po tornádu provází zmatek. Všichni jsou v šoku, snaží se pochopit a přijmout, co se stalo, nechápou. Nejde elektrina, plyn, kolabuje signál mobilních operátorů. Začíná se odehrávat mnoho pozitivních příběhů pomoci bližním a postiženým, sousedům, známým. Profesionální hasiči se po prvotním šoku a zorientování se ujmají své role. Na poli velení i na poli práce v terénu s pilami, nakladači, bagry, auty, jeřáby a další technikou.

Český stát nabízí mnoho pseudojistot, tu a tam i nějaké jistoty. Nepochybně a pevně k nim patří celý hasičský sbor a záchranný systém. Klobouk dolů, dámy a pánové s hasičským srdcem!

• Třetí, čtvrtý den – projíždím s místostarostou jako každý den obcí a kontrolujeme aktuální stav. V nezasažených oblastech, např. na ulici Dvorní, se na chodníku objevují staré nepotřebné věci – tu gauč, tu křeslo, tu sud naplněný starým nepořádkem. Nevěřím vlastním očím. Je mi smutno, stydím se!

• Neděle 4. 7. 2021. V Sokolovně se vydávají stovky obědů pro hasiče, dobrovolníky, policisty a zasažené občany, kterým nejde elektrina a jejich domy jsou neobyvatelné a nefunkční. V řadě na polévku čeká paní z míst, kde je všechno v pořádku, kde všechno

funguje a kde se tornádo nijak neprojeвило, v ruce má pětilitrový hrnec. Na otázku, co tady chce, že je z nezasažené oblasti, odpoví, že se jí nechce vařit. Nevím, co říci. Její upřímná odpověď mi vyrazila dech. Pouze ten pocit smutku a studu se vrací!

• Krizový štáb s hasiči, policisty, zdravotníky v Sokolovně. Každý den. Většinou v 7.00, v 11.00 a odpolední v 16.00 či v 17.00 hod. Věcně, jasně, konkrétně, srozumitelně. Pak na radnici a náš obecní krizový štáb. Zastupitelé, zaměstnanci úřadu, pár dobrovolníků. Je cítit, že všem jde o věc, o pomoc, o co nejlepší práci, o srozumitelnost, konkrétnost. Uvědomuji si, že kolem sebe mám mnoho kvalitních, pracovitých a obětavých lidí. Jejich nasazení mě nabíjí a povzbuzuje.

• Ráno v 6.00 přicházím s místostarostou do Sokolovny na snídani. Obdivuhodné nasazení, ochota, vstřícnost, úsměv. A totéž v poledne při obědě a při večeři. Ne! Tyto lidi, kteří vše zajišťují, připravují, organizují, nelze zklamat. S nimi v zádech nelze ten boj ani vzdát a hlavně ani prohrát. Díky, dámy! Mně mnohé známé i neznámé! Byly jste skvělé. Naprostá spokojenost všech aktérů boje s následky tornáda se systémem, organizací a složením stravy to jen potvrzuje.

• Na pár dnů se stáváme mediálními hvězdami. Přetahuje se o nás televize, rozhlas, internetové stanice, tiskové kanceláře. Jsem nervózní, nevím, zda všechno emočně ustojím. Snažím se a učím se. Přímé vstupy do vysílání jsou náročné a znervózňující, zároveň však neumožňující manipulaci, zkratovitost, střih. S tím vším se však setkáváme u předtočených vstupů a reportáží. Šok a zklamání novinářů pak představuje jakákoliv informace, která nepřináší konflikt, střet či nesoulad. Je-li něco v klidu, s chladnou hlavou a ve vzájemné shodě dohodnuto, je to pro mediální svět nezajímavé a nudné. Vybavuji si nejeden zklamaný novinářský obličej, když jsem na mikrofon sdělil, že jednání proběhlo v klidu, shodě a že věci byly srozumitelně a jednoznačně dohodnuty.

• Víím, že podobných glos k tornádu by mohlo být několik desítek. Šlo o naprosto neočekávaný, nepopsatelný a dynamický příběh. Šlo o dny a týdny lidské solidarity, pomoci, ochoty, účasti, šlo o dny pozitivních zkušenos-

tí a zážitků. Stejně tak šlo o dny individuálního selhání, zneužití nastalé situace, zmatku, šlo o lidskou malost, závist, hloupost, snahu za každou cenu urvat něco pro sebe. K lužické pospolitosti patří ti i ti.

Na každém z nás záleží, která skupina bude početnější, výraznější a dominantnější. A je také nade všechno jasné, která by to měla být.

*Tomáš Klásek
starosta obce*

Okénko Joži Trefy

Když sa mňa páni redaktori a paní redaktorky Lužického zpravodaju ptali, esli zase neco napíšu do svojej rubriky, hned druhým dechem dodávali, že to bude beztak neco o tornádu. Tož normálne bych o ňom taky neco napsal, ale myslím, že všeci už sú pretornádovaní a každý sa s tým vyrovnal po svojom.

Faktem ale je, že s tornádem jaksi odletel aj covid a najednú by si človek pomyslel, že už jaksi není téma. Ale jedno takové mňa napadá a s tornádem vlastne aj súvisí.

Víte, dyž to tu proletělo (já sem na rozdíl od iných přišel enom o úrodu ve vinohradě, kerá odletěla kamsi za Pánov), tož sa mi velice líbilo, jak sa za pár dní sjeli všelijací lidé a začali pomáhat, kde sa dalo. A tych peněz, co sa vybralo z celej republiky, to bych ani nespočítal! Ale co mňa dostalo ze všekého najvíce, tož to byla aj tá materiální pomoc – z obce hlásili, že kdo o neco přišel, má si dojít na sokolovnu a dostane, co potřebuje. Jako mosím přiznat, že moja stará do mňa furt huškala, ať nejsu hlupý a zajdu si pro nové rukavice na práci, dyž už půjdu pomoct našim mladým, co jim odletěla střecha. Bylo mi to blbé, přeca enom rukavice stóją pár korun a radši bych ich nechal druhým, co přišli o všecko, ale dyž mi Franta povídal, že jich tam mají pro celú dědinu, šel sem obhlédnúť, esli by tam nějaké pracovní na ty moje paprče nebyly.

Víte, můj dědek, co zažil první válku, a po něm aj můj otec, co zažil zase tú druhú, mi dycky povídali, že charakter člověka sa pozná né, dyž je dobře, ale až dyž dojde kriza a je ludem špatně. To sa pak ukáže, kdo je opravdový charakter a kdo je ve skutečnosti pěkně vyčuraný (napsal bych to aj neslušnějc, ale čtú to tu prý aj mladí). A proč to píšu? Tož když sem šel pro ty rukavice na sokolovnu, potkal sem tam aj jednu babu od nás z uličky (její méno nemožu kvůli temu g-PRDu či GDPRu či jak sa to píše tady uvést, aby mňa nezažalovala), jak sa přehrabovala v té hromadě všec-

kého možného, přitem sama o nic nepřišla a tornádo jí nic neodnéslo. Víte, došlo z celej republiky od lidí a firem všecko možné – rukavice, lopaty, kolečka, ale aj plenky, různé hadry, jídlo a kdo ví, co ešte. Jenže ona furt přehazovala kde co, vybírala si, co sa jí hodí, a na odchodu ešte stihla vybrblat starostovi, že tá rychlovárná konvica, kerú si odnášala pod pažú, sa jí moc do kuchyně nehodí, že radši by místo bílé chcěla černú. Měl sem chuť jí neco říct, ale radši sem polkl slinu, sebral první dobré rukavice a šel dom. Šak sem došel enom pár metrů k tabačárni a uviděl sem skupinu lidí od nás z vedlejší uličky, jak sa idú zadarmo najest, protože tam vařili jídlo pro postižených tornádem. Přitem títo o nic nepřišli, enom si prostě nechceli vařit... No a nakonec mňa skoro srazil z kola jeden dostěhovaný, co si odvážal s autem na vozíku stavební materiál z obecního hřiště, protože si potřeboval za barákem postavit garáž.

Bohužel, aj takoví sa u nás našli... Ale dyž sa nad tým člověk zamyslí, řekl bych, že dobrých lidí je furt dost. Dyť pomáhat dojeli nekteří až od Karlových Varů, ze Šumavy, Ostravska a já nevím ešte odkáď (místních sem zas tolik pomáhat neviděl, to mi bylo trochu lúto) a přitem tu nikeho známého neměli, nikeho neznali. Dojeli enom tak, aby pomohli. To je na celém tem tornádu asi to najkrásnější.

A víte, co ešte je na tem krásné? Že sa tu zřejmě ani žádným koronavirem nenakazili!

Váš Joža Trefa

Poděkování

**DĚTSKÁ CIMBÁLOVÁ MUZIKA Z LUŽIC
DĚKUJE OBCI STARÝ HROZENKOV
ZA POSKYTNUTÍ BEZPLATNÉHO UBYTOVÁNÍ
NA SOUSTŘEDĚNÍ V ČERVNU TOHOTO ROKU.**

Společenská kronika

JAK PROBĚHLO VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Pandemická situace posledního roku ovlivnila i tradiční podobu vítání občánků, které má v obci zavedený průběh a probíhá dvakrát či třikrát v roce podle počtu narozených dětí. COVID toto všechno přerušil, a tak poslední vítání proběhlo na podzim roku 2019, jarní termín roku 2020 už se neuskutečnil podobně jako ty následující. A jelikož jsme nevěděli, do kdy pandemická omezení budou platit, rozhodli jsme se děti a jejich rodiče a prarodiče po vzájemné domluvě navštívit individuálně a předat každé rodině malý dárek.

Společně s předsedkyní kulturní komise Janou Maršálkovou jsme odpoledne 28. dubna za příjemného jarního počasí rodiny navštívili. Všude jsme byli vřelě přijati, předali jsme za obec malý dárek, rodiče a prarodiče se zapsali do kroniky, pořídili jsme fotografie...

Nejstarší děti měly více než rok a půl (narození srpen 2019), proto už kolem nás běhaly a vykulenýma očima pozorovaly, kdo to za nimi přijel. Děkujeme rodičům za vřelé přijetí i pochopení mimořádné pandemické situace, která nás všechny ochudila o tradiční pojetí vítání občánků.

Na potvrzení uvedených slov zveřejňujeme několik fotografií, jež příznivou a milou atmosféru jen potvrzují.

*Tomáš Klásek
starosta*

DĚTI PŘIVÍTANÉ NA JAŘE 2021

Thomas Christian Rotter
Marie Chalupníková
Natálie Růžicková
Matyáš Fornůsek
Tereza Hesková
Miroslav Skoumal
Tobiáš Vašek
Kryštof Polách
Sára Janošková
Václav Janulík
Lilien Šrutková

Vítání občánků

foto: Jana Maršálková

ING. MONIKA SKUTECKÁ
www.realitykuchtickova.cz
tel.: 777 67 47 44
email: info@realitykuchtickova.cz

Zajistím pro Vás kompletní realitní servis:

- poradenství v oblasti realit, zprostředkování prodeje i pronájmu nemovitostí,
- ocenění nemovitých věcí – stanovení nejvyšší možné tržní ceny,
- marketing a inzerce nemovitostí na navštěvovaných realitních serverech,
- zajištění kompletní smluvní dokumentace,
- komunikace s katastrálním úřadem a jednání s ním,
- komunikace v rámci prodeje s dalšími úřady, orgány, institucemi a jednání s nimi,
- zajištění prepisů všech energií s dodavateli komodit,
- vypracování potřebných daňových přiznání.

Hledám pro své klienty nemovitosti v této lokalitě, prosím nabídněte.

- Provizi jako prodávající neplatíte.
- Prodej za nejvyšší možnou tržní cenu.
- Veškerý servis související s prodejem nemovitostí je pro prodávající zdarma.

Zpravodaj obce Lužice vychází 4x ročně.
 Periodický tisk územního samosprávného celku

Redakce Lužického zpravodaje:
 Mgr. Lenka Doskočilová, Lenka.Kuci@seznam.cz
 Eva Grufiková, E.Malanikova@seznam.cz
 Mgr. Tereza Hemzová, hemzova.terez@gmail.com
 Mgr. Zbyněk Hromek, HromekZbynek@seznam.cz
 Mgr. Jiří Hubačka, jiri.hubacka@seznam.cz
 Mgr. Tomáš Klásek, starosta@luziceuhodonina.cz
 Věra Kotásková, verko@seznam.cz
 Mgr. Petra Lorencová, lorencova@luziceuhodonina.cz
 Redakce si vyhrazuje právo na běžnou úpravu rukopisů.

Čtvrtletník slouží k informování občanů Lužic, není periodikem žádného politického subjektu.
 Redakce zveřejňuje pouze články, u kterých je znám autor.
 Fotografie jsou z archivu OÚ a od autorů článků.
 Grafická úprava a tisk: Tiskárna Lelka Dolní Bojanovice

Povoleno OkÚ Hodonín, registrační číslo vydané Ministerstvem kultury ČR – MKČR E 12422,
 náklad 1100 ks.

obec@luziceuhodonina.cz • www.luziceuhodonina.cz

LUŽICKÉ VINOBRANÍ

foto: Petra Lorencová

DEN KOPCE

VÝSTAVA KRÁLÍKŮ, DRŮBEŽE A HOLUBŮ

foto: Petra Lorencová

**Chcete finančně přispět na Lužický zpravodaj?
Zde je místo na Vaše logo či jméno.**